

РЕШЕНИЕ

№ 2943

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2433** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 1009452/17.02.2020г. на [фирма], чрез проц. си представител юрк. С. против Решение № 22481 от 24.01.2020г. постановено по н.а.х.д. № 15952/2019г. на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 7201/17.07.2017 г. на Заместник – министър на културата, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000.00 лева, за нарушение на чл.97, ал.1, т.13, пр.второ от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/, като наказанието е намалено на 2 000.00 лева от съда. Нарушението е установено на 30.10.2018г. при проверка в офис-каса в Бизнес център-Халите в [населено място] /подробно описано в Акт № 7201 от 28.01.2019г./ и се изразява в това, че на същата дата касаторът предлага по кабел достъп на неограничен брой лица до музикални произведения, включени в музиката на филма „Are We Done Yet./Кога ще свършим“.

В кас. жалба се сочи, че решението е необосновано, неправилно и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, като се моли за отмяната му и отмяна на процесното НП. Твърди се, че СРС не е взел предвид обстоятелството, че са налице съставени два акта за установяване на едно и също административно

нарушение – Акт № 7123/26.11.2018г. и № 7201/28.01.2019г. Счита се, че образуваното производство с предходен Акт № 7123/26.11.2018г. , е било прекратено с резолюция от 23.01.2019г., след което за същото нарушение е издаден и втори, процесен Акт № 7201/28.01.2019г. Кое то опорочавало процесното НП, издадено въз основа на него, до степен на нищожност, тъй като адм. орган е формирал вече изводи и се е произнесъл с волеизявление за прекратяване на производството, а в следствие е издал друг, втори акт, който счита за незаконосъобразен. Относно материалната незаконосъобразност на решението сочи съображения, свързани с тълкуването на нормата на чл.97, ал.1, т.13 ЗАПСП. Счита, че не са посочени конкретни действия, посредством които касатора като извършител е осъществил състава на нарушението и че „предлагането“, сочено в разпоредбата, следва да е достигнало до широката аудитория, а проверка в домовете на абонати на [фирма] не е извършвана. В съдебно заседание се представлява от юрк. С., която поддържа жабата на изложените съображения.

Ответникът по касация – Министерство на културата не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас.състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и мат.законосъобразно/за което кас.състав следи служебно/, като не са налице допуснати от СРС съществени проц.нарушения /каквито се твърдят/.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. Извършена е проверка относно допустимостта на въз.жалба, както и относно валидността и законосъобразността на НП, респ. АУАН. Кас.инстанция споделя изводите на СРС, че с установеното на 30.10.2018г. предлагане на достъп по кабел на музикални произведения, включени в музиката на филма „Are We Done Y.“, без да е дадено съгласие на авторите на музикалните произведения, представлявани от „М.“, се осъществява от обективна страна състава на визираното и подробно описано в АУАН и НП нарушение по чл.97, ал.1, т.13., пр. второ от ЗАПСП. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Съдът намира за неоснователен основния довод в касационната жалба/ че не е било установено от наказващия орган какви са конкретните действия на предлагане на музикалните произведения, включени във филма, обект на авторското право/. По делото е безспорно установено, че касаторът притежава своеобразен каталог с филми, до които имат достъп всички абонати на „Б.“ и които могат да ги преглеждат чрез описания в АУАН и НП начин – чрез преглед на програма „Видеотека“, с позиция „Филми“, където е открито и филмовото заглавие „Are We Done Y./Кога ще свършим“. С предлагането му по кабел се открива достъп до неограничен брой лица до музикалните произведения, включени в музиката на филма и които именно представляват обект на авторски права, които не принадлежат на жалбоподателя. В същото време, административнонаказателното производство е започнало по сигнал на трето лице – „М.“, което твърди, че има права на представител на чуждестранните авторски дружества, носители на авторските права. Видно от така представените

писмени доказателства, носител на авторските права върху музиката са именно чуждестранни дружества, а не [фирма]. Предлагањето на музикалните произведения, без да е взето съответното разрешение, представлява нарушение на тези права съобразно чл.97, ал.1, т.13, пр. второ от ЗАСПС, без да е необходимо проверка в домовете на съответните потребители /абонатите на „Б.“/. В посочената разпоредба законодателят е предвидил единствено „предлагането“ в обективния състав на нарушението, което в случая е доказано.

Правилни са изводите на въззивния съд за това, че двата АУАН - № 7201/28.01.2019г. и № 7123/26.11.2018г. , се отнасят до различни нарушения и защитени обекти на засягане – непосредствен обект на посегателството. В АУАН № 7123/26.11.2018г. са филмите и други аудио-визуални произведения по чл.3, ал.1, т.4 ЗАПСП, а описаното с посегателство в процесния АУАН № 7201/28.01.2019г. се засягат музикалните произведения по чл.3, ал.1, т.2 от ЗАПСП. Поради тази причина и прекратяването на производството, образувано с АУАН № 7123/26.11.2018г. не засяга процесния случай. Правилно е приложената нормата в нейната санкционна част, като въззивният съд е намалил определеното в НП наказание „имуществена санкция“, като сам е определил санкция на 2000.00 лв., което е и минимално предвидения размер за нарушения от този тип. Предвид липсата на мотиви от страна на органа в НП за определяне на размер на наказанието над минималната граница и липсата на обстоятелства, които да водят до определяне на размера предвид чл. 27 от ЗАНН в размер над минималния, правилно СРС е намалил размера до минимума.

По изложените съображения Съдът намира жалбата за неоснователна по всички изложени доводи, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал. 1 и ал. 2 от АПК Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 22481 от 24.01.2020г. постановено по н.а.х.д. № 15952/2019г. на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: